ZAKŁAD INTROLIGATORSKI

Fli s.

65 a.

A. CISZEWSKIEGO, Senatorska №19.

Sz 674
82

Egzemplarz oddany z biblioteki Teatralnej w zamian zniszczonego, przez Żebryę wydanego.

Towarzystwo Muzyczne
Sekcya
Imienia
St. Moniuszki

Półrzętopis

St. Moniuszki

op. Flis part. fortep. do śpiewu

Zeszt 73

(z adnotacyami St. Moniuszki)

7/VI 1906 r.

Kopia wzięta Antoniego Isdrzejewskiego z poprawkami i uzupełnieniami kompozytora

A. Spóz

R644.

R44/
11/10

No

allegro vivace.

№ 1. A.

Piano.

f

(Zasłona idzie w górę)

Już nie bio zni ka

Lę dzą chmury zcichły grzmo ty, zni ka

i już nie bio zni ka

Lę dzą chmury zcichły grzmo ty, zni ka

f

Teatr Wielki w Warszawie
Własność Skarbu Koronnego
Wydział Muzyczny
Nr. 251
Biblioteka Muzyczna Dyr. Wyd. Państw. Teatrów
Towarzystwo Autorów
Bez Kontroli
Imienia
St. Moniuszki

65 a)

Opera St. Moniuszki „Flis"

1.

2644
Nr 1.
11/10

No 1. A.

allegro vivace.

Piano.

f

(Zasłona idzie w górę)

65 a)

Już nie bio zni ka

Ptaszęta chmury zcichły grzmoty, zni ka

i już nie bio zni ka

Ptaszęta

zni ka

Cesarskie Teatry w Królestwie Polskiem
Biblioteka Muzyczna Dyr. Praw. Teatrów
№ 251
Teatr Wielki w Warszawie
Biblioteka Muzyczna
№ 84 Inwentarza

Opera St. Moniuszki

cień już znie bios. zni — ka cień Da lej

cień pę dzą chmury zcich ły grzmo — ty zni — ka cień Da lej

cień i już znie bios zni — ka cień Da lej

cień pę dzą chmury, zcichły grzmo - ty, zni — ka cień

we sół

bra cia do ro bo - ty ej we - so - ły bę - dzie dzień we sół ten bę — dzie

Do ro

Dzień we so—ty bę drie dzień pę— dra chmu ry

nie wi dać chmur

i u ci cha grzmot a — na nie bie zcich ty grzmo-ty

i nie wi-dać chmur zcich ty

cień jur znie bios zni — ka cień Da lej

cień pę dzą chmury zcich ty grzmo — ty zni — ka cień Da lej

cień i jur znie bios zni — ka cień Da lej

cięń pę dzą chmury, zcichły grzmo - ty, zni — ka cień

we sót

bra cia do ro bo - ty ej we - so - ty bę - dzie dzień we sót ten bę — dzie

Do ro

Dzień we so — ty bę drie dzień pę — dra chmu ry

nie wi dać chmur

i u ci cha grzmot a — na nie bie zcich ty grzmo - ty

i nie wi - dać chmur zcich ty

bo ty Da —

Da — lej do ro bo — ty do ro bo — ty

bo ty Da —

bo ty

lej do ro bo ty a we so — Ty bę dzie

do — ro bo ty

— lej do ro bo ty a we so — Ty bę dzie

do — ro — bo — ty

Dzień We so — ty bę-dzie dzień a we-so-ty bę-dzie dzień

Da lej

Dzień a

Da lej

8va

fp

a we

bra cia do ro — bo-ty a we so-ty bę dzie dzień a we so-ty bę-dzie

bra a we

ff

Dzień we-so-ły Dzień we-so-ły Dzień

~~№ 1. B.~~

Moderato

Antoni

Ale pierwej pa-dnij-my razem na ko-la-na by dzię-ki przed by

Piano

na sze by dzij ki na sze wznieś do Tro nu naj wy sze — go Pa — na

~~№ 1. C. Modlitwa~~

Sopran Solo. Dolce

Dzięki ci przed wieczny Pa nie dzięki ci przed wiecany pa

B

Chór

Soprany i alty

Soprani alti

pp

ześ u chro-nił chaty

Tenory

Basy

p

f

p

Solo

nie Ty co ka żesz to ci sta nie bo ś ty wiel ki tyl ko sam

nam

Dolce

ach Ty co

pp

Ty co

Soprani tutti

tutti Soprani

bo ś ty

tutti alti

sam Ty o każ de twe stwo

ka żesz to ci sta nie bo ś ty wiel - ki tyl ko sam O każ de Twe stwo rze nie zaucziem oj-ca

Tenory

to ci sta nie

tutti Bassi

O każ de twe stwo

bo ś ty

rze nie zeru ciem Oj — ca zawsze Dbasz przyj mij na — sze dziękczy nie nia mi to

Dbasz zeru — ciem Oj ca zawsze Dbasz

rze nie zeru ciem Oj ca zawsze zawsze Dbasz La nie mi — to

O każ de twe stwo rze — nie zawsze Dbasz przyj mij na — sze dziękczy nie nia mi to

a b

dim.

sier — ny Oj ere nasz Ty o każ de twe stwo rze — nie zeru ciem

nasz O każ de Twe stwo rze nie zeru ciem Oj — ca Dbasz zeru — ciem

sier — ny Oj ere nasz O każ de twe stwo rze — nie zeru ciem

O każ de twe stwo —

a

5

oj — ca zaw sze Dbasz przyj mij na — sze Dziś kery nie nia mi to sier ny oj cre

oj — ca zawsze Dbasz

oj ca zawsze zawsze Dbasz La nie mi

rze — nie zawsze Dbasz przyj mij na sze Dziś kery nie nia mi to sier ny oj cre

cres — cen — do

cres — cen — do

cres — cen — do

cres — cen — do

Dolce

nasz Bo że nasz! oj cre nasz! mi to sier ny oj cre nasz

nasz

mi to sier ny oj cre nasz

Recitativo

№ 1. D.

Antoni.

A to-mi na-wal-ni-ca, aż wspomnić nie mi to Cha-ci-na mi ią

Piano

mf

Arzę-sta aż do sa-mej zię mi

twó i mię dzy nu do-bą dużo strachu

a tempo

by-to jak by sij ta nie zna-to zbu-ra-mi ta-kie mi A Zo-zia

mf

12

ta-kie-dacz ka

pta-ka-ta jak

V. S.

Felix.

Gdzie się Ba! i cóż to dziwota? niby to nie wiecie że jej kochany

Janek Franek powraca gala ramii. Lecz gdy ich czarci zbuntowali figla

13

sami, ratuma na stuma nili galarem szamocą, jak wpędzą ich na-

lento.

wiry nie ma się gać po co! Just czego pytać ojcze

Allegro

Antoni. Felix.

Prawdę mówisz bracie Chociaż

Antoni

wiem że tam serca do Franka nie ma-cie, przecież śmierci nie życzysz U-cho-waj mię

mf p

Bo że Je-dnak mę-żem to-bi Fra-nek być nie mo-że... Da-Tem sto-wo! to

a tempo

Felix.

swij-te At cytujesz wo i bas-ta Da-leś sto-wo ja-kie-muś

ga wro-no-wi a Miasta co je-no sij tu co dzień nad wi-stą wa-lę-sa, a nie warł twojej

13

Antoni.

Zo-si ni zpiewa ni zmija. Dat bój po wój! prózno się fra-su-jesz

Felix.

Niechże i tak

Antoni.

będzie a-le po-ża-tu-jesz! Do-brze się wtedy po-służ bisz kiedy po znasz szkodę

Dość tego Hej Dnieu!

f Moderato.

No 1. C.

16

Soprani

Nie wi dać shmur jur

Alty

nie wi dać shmur jur

Chór. /Odchodząc/

Tenori

jur

Basi

Antoni.

Panowie do roboty i dalej na wodę.

wzi podrygi i dalej na wodę

Allegro molto

Allo moderato

17

u ciebie grzmot już a Niebios ani knąt cień. Hej bra zia do ro bo — ty! we so — ty bę drie drień we —

już

Drien

so ty bę drie drień we so ty bę drie

Drien

bę drie

Drien

Do ro bo

ty

we so — ty bę-drie

18

Weso Ty dzień

Dzień

weso ty dzień

Do ro bo — ty

Weso Ty dzień

Weso — ty by-dzie dzień.

Weso ty

Un poco agitato

Dzień!

dimin

pp

fine

Un poco agitato

19

agitato.

Piano

cres

cen

Zamiast tych 2ch taktów, ten jeden na dole

Vc

Zosia.

O krojny ten pro-

Rent

ra-nek pio-run go pio-ru nie bit Ach gdzież mój dro-gi Fra-nek, ach gdzież on wten-cras

9

90

lento

O ì-leè Teè wy —

cresc — — — cen — — — do

la — Tam pirzez ten smutny eczas jakże Boga bła — ga — tam by po — Tą — cryT

lento

nas by cryT nas

vi = I.

Einlage

Dumka

№ 2. (i)

vi = str: 22.

Piano

p

Dimin

pp

mf

ff

V.S.

=tru.

Ach byś może śród tej bu-rzy w Wiśle znalazł schron Lecz mi mo-je

ser-ce wró-ży że cię u-strzegł on! O mój Karolu ~~Janku~~ Franku (Stasiu)! moje kro-cie

gdy-byś ty o pu-ścił świat zwrócił-by-bym w tra-chu i tę stro-nę cie-bie jak wje-sie-ni

mf

p

Dolcissimo.

Kwiat — Jan-ka Karasiu mo je — kro-cie — Jan-ka Karasiu mo — je — kro-cie

Fran-ku (Stasiu) Fran-ku (Stasiu)

pp pp

gdy bys ty o puścić swiat, zwróciła-bym wtęs kro-cie, gdy bys ty o —

puścić świat zwróciła bym w tęsk no-cie Dolcissimo Jan-ka Karasiu mo je kro-cie!

Fran-ku (Stasiu)

pp

ped: ped:

Kwiat
Franku (Hasiu)

mo - je ży - cie Ach gdy byś ty o puścił świat o puścił

pud: pud: pud: rallent e dimi

ad libit tempo 1°

świat zwrócę Ja - bym we trzach i wtę stono cie jak wrócę się ni jak wpowrócę ni

ppp

świat.

f

dimin

pp

Usnę- ła- bym pod mo gi- łą za- śnęła- by

re=

krew, już- by słonko nie świeci — to, ucicht Ślisów śpiew.

jaśnia —

(~~Słowa jak wyżej~~)

ale nie! tak się nie sta-nie! ujrzę ja cię znów! słod- kie bę- dzie

Ale nie

powi- ta- nie śród radoś- ci słow. O Ty mo- je Krocie!

Franku mo- je kro- cie gdybyś ty o- puścił świat zwięd łabym w tęsk-

no - cie gdybyś ty o - puścił świat święty abym w tęsknо - cie

Vl

Franku mo - je kro - cie moje dro - gie Ty - cie gdybyś ty o-

puścił świat

Dolcissimo.

ped. ped. ped.

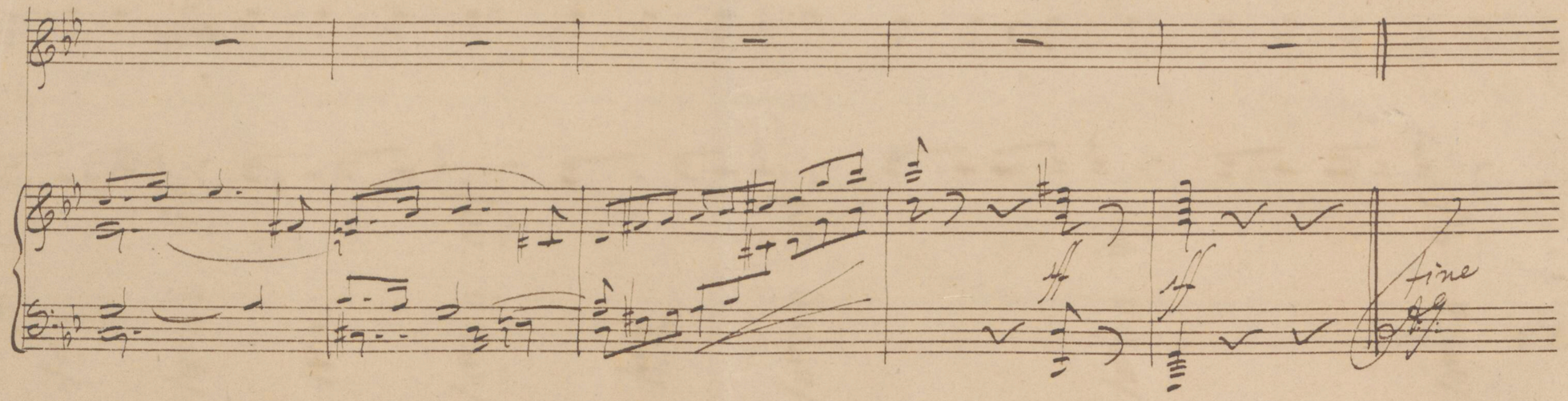
ach gdybyś ty opuścił świat opuścił świat...

ped. ped.

zwiędła bym we trach i tęsknocie jak w jesie- ni ~~więdnie~~, więdnie świat, O mój
jak w jesieni

Franku moje kro cie! o mój Franku mo je kro cie wtrach bym zuri da i ke

stkno cie jak je-sien-ny kwiat

fine

dde Recitativo

Nº 3. Duet.

Zofia

Gustaw

Piano

Któż mię bie-dną po-cie-szy kto wia-do-mość da gdzie się Ja~~nek~~ Franek o-

VI.

bra ca

All^o ~~molto~~

wia do mość Dam ci ja

Gustaw

Nie u wię — dniesz wtrach wtęs —

Kino — cie jak wie siè — ni wje siè ni wiq — dnie kwiat, bo twoj

Ja Fra nek two je kwo — cie dziar ski fli sak dziarski fli sak dziad — ny

chwat Od sa-me — go San_do - mie — rza

zgu la ra — mi tu taj zmie — — — za i ma tyl — — ko ję dwa

this

Bo — że przy spisz że tę chwi — lę Ach przyj mij cie dzi ków

Kevin

Sean

mi lę

Nie zwij dnisz w Teach ni w lę —

lewa

ca — ły

kwo — — — cie! zno wu dla — mnie zno wu mi ty mi — — — ty świat zno wu

dla mnie

kwo — cie jak wje sie - ni wje - sie — ni wij — dnie kwiat bo twój

Dla mnie za- ty świat.

Ach nek two je krwie dzielny flisak dzielny flisak dziarski

Ach zawsze dla mnie za wsze mi — ty świat

chwat dzielny dziarski dzielny chwat.

Szostak

On flisak nad fli—

sa — ki ego la rem czy też tra-twę, nie zrów-na mu la do ja — ki, bo zrów nać mu nie

Łzy krzą mu się czar ne je-go o-czy

1. Ta — two ~~za taka~~ ~~duszą~~ ~~za ka~~ ~~bą~~ si — ta ma — to dzi-siaj się zro —

pa trzy każ dy pa — trzy nań z ukochaną gdy u — ściska ko tak

dzi — to

Krwawe wto sy jak zwar ko — czy łzy krzą musiy czarne o — czy

mi to jak by w nie — bie jur bre jur ij by — to jak

a zaś serce srere — re rto to a zaś ser — ce srere re

molto

by — to w nie — bie jak by w nie — bie jur ij jak — by w nie bie jur ij

rto — to, a zaś ser ce srere rto — to, a zaś ser — ce srere sure - re

molto

a tempo

by - to A le oj nie mój jur rto — wo dat, a pan Ja kub

rto - to

a tempo

Più lento

prew no nie u stą — pi nie

/ zemnie wem /

dis

U sta pić mu si, bo bę drie się bat że by esa-rem nie o-bra-zić

Più lento

non troppo forte

tempo 1mo

mnie sta-ram rot nie rzem nic ta twa to sprawa, gdy ma zwrzesko dą kto na dro dze sta

z bytym

f

ppe dolce

Un poco più mosso

wa, u stą-pić mu si bo się bę- drie bat u-stą-pi nam u wto — bie wję

f

ppe

ca ła pro — kta — dam na — dzie — ję ta — raz ou — kien — kę swia —
stą pi nam bo, bę — dzie mnie się bał, bo bę — dzie mnie się bał by
dla mnie
teer na przy wdzię — ję, zno — wu dla mnie mi — ły znów ca — ły ten
nie o bra zić mnie u stą — pi pew — no nam by nie o — bra — zić
świat ach! we wto — ły we — prę nie win ny bła wa tek
mnie nie zwij dnisz wtrach, wtę — skno — cie, nie zwij — dnisz wjo wtę — skno — cie bo —

Ja mój Fra nek ta bi tak ten kwiat

Fra nek twoje kro — cie, twój Fra nek twoje kro cie ty — gi fli sak, driel ny

ta bi ten nie wra ny kwiat zno wu mi ty dla mnie

chwat tyg gi fli — sak driel ny chwat driar shi fli sak driel ny

swiat zno wu mi - ty dla mnie swiat przyjmij cie drij kow kro cie! Znow mi ty

chwat driar shi fli + sak driel ny | chwat, nie ~~zwij dnion w Trach. tys kno cie.~~ Fra nek twoj to

dla mnie świat

Drań ny chwat.

fine

Recitativo

№ 11.

Śrostata

Biedna dziewczyna a ój ciec u-party Lecz ja mu prze cie

Piano

p

do brą perswa zyją dam Ja kób ten po zna że bam nie są zar-ty gdzie

p f p

Kto dziewczynę ta-ką chce po-chwy-cić nam J- dzie ga

Allegretto

f p

15

gałek stój my tu na bo ku by go zaw - sze mieć na oczy ny m

o - ku.

/Jakób: wchodzi/

Jakób.

Czy - ję wtem tu mieście mia Tem ro man sów ze dwie ście, mto da dzioska lub my

gaśek stój my tu na boku by go zaw - sze mieć na oczy ny m

o - ku.

/ Jakób: wchodzi

Jakób

Żyd - ję w tem tu mieście mia Tem ro man sów ze dwie ście, mto da wdów ka lub mę

żat - ka,

Jakób

Odkąd

pp

Se -

żat-ka, to mi kąsek, to mi grat-ka I choć przy tej spo-so-bności czy-sto

mi Ta-ma-no kości precior o tom dbat nie wiele bo to ba-ga

Je-le bo to ba-ga Je le

Tutaj krakanie 3 takty powtórzone jak na str. 40.

Imurząc

Ldcr tak

Lecz, tak

nię bnéj jak Zo-sia nie zna Tem Dziew. czy ny jéj oczki ja-ko ciar-ki,

jéj oczki ja-ko ciar-ki

a a jéj gło- oczki jéj

u-sta jak ma-li-ny a a jéj gło-sek Dzwoj. czny jak sto wi ka

u sta jak ma li ny jéj gło-se-czek

/zamyśla się/

twarz

Adla Atempo più lento.

To mi ba ga — te — la to mi ba-ga

rallent.

Strustak.

N.5

te le

Stu ga prav ski! gdzie tak

f Recitati

Jakub Rait

Strustak.

spisz nie? Ach to ta fi-gu-ra nud na! / W kam tą, stro nę dro-ga

Ach to ta figura nudna

17

Jakób.

tru dna. Czy tak? to po-cie-szne! a to dla cze-go? Bo wtym do mu przy-krym

Strástak.

Czytak to pociesznie a to dla czego

Jakób.

jes-teś. A tóż ko-mu? Mi-tj Ko-si co od ran-ka cze-ka na swo-ją-go

Strástak.

A tóż komu

a tempo

Swoja A ko-cha-nek to nie-la-da! fli-sak z dzia-da i gra dzia-da, siď ne

Franka, a ten Franka

Ło-nie ma jak kleszcze, a od — wa-ży przy tem jeszcze nie wyśliznie mu się sna — dnie

Jakób a tempo.

kto raz wjęgo rę — ce wpadnie. Niech flis w wodzie moknie so - bie a ja.

Niech flis w wodzie moknie sobie a ja

rall: Recita:

Swoje jednak zrobię. Zresztą niechaj przy mnie stanie. Wiesz kto jestem? Nie wiem

Swoje jednak zrobię Zresztą niechaj przy mnie stanie

Szóstak

18

Jakób

panie! Czy wiesz kto jestem? Nie wiem

Szostak

Mistrzost. Nr 5. Arietta.

Jakob.

panie! Jestem fry-zier! jestem

a tempo moderato.

fry-zier! a co? widzisz! już się mięszasz, już się

a co widzisz, już się myszasz, już się

mię-szasz i już się wstydzisz żeś ta-kie-go dziś chło-

myszasz, i już się wstydzisz, żeś takiego dziś chło

pa-ka chciał po-równać do fli-sa — ka! do fli-sa — ka! żeś ta-

paka, chciał porównać do fli-sa — ka, do fli-sa — ka, żeś ta

fp

kiego dziś chłopaka chciał po-ró- — nać, chciał po-ró-nać do fli-sa-

kiego dziś chłopaka, chciał po ró- nać, chciał po ró- nać, do fli-sa-

wkładka A

Allegro moderato.

ka. Jestem fryzier sa-lo-nowy, wnędzie się z grzebieniem wśrzód tłumu wtrowę, trzyman pa-nów za-

segue

1. 2

głowy, a zaś da- my za war- ko- cze, u- wielbia- ją mnie ko- biety, bo znam wszystkie ich se-

3 4 5

krety, u- wiel- bia ją mnie ko- biety, bo znam wszystkie ich se- krety: wiem jak brewki czernią

6 7

so- bie, a- by wzrokiem o- cza- rować, wiem też także o spo- so- bie, czém powie- ki pod- ma-

lo-wai, jaką farbkę wpuścić w o-ko / by u-dać mi-łość głę-bo-ką, / i-le ró-żu i bie-

lidła dla każ-de-go dać stra-szydła, / jak z chu-de-go zrobić tłuste, / jak wy-pełniać miejsce

fp

puste, zwierz co stałki i fisz-bi-ny, / co są klatki, krzewo-liny. / Więc mam rozum z łaski

nie-ba! Nam takie-go dziś po-trzeba.

con - do

f

f

Fine

~~All^o Moderato.~~ Non troppo lento

№ 5. Chór flisaków.

Tenory. Chór. Flisaków Basy

Piano

[za scena] Ho

[za scena] Ho!

Ho

Ho ho

cres cen

dol

ho!

m.d.

m.d.

Dzi — siaj ma my piw po — go — dę Dzi — siaj ma my

— — — —

54

wo — dę po — go — da już. wrąc pust — — — czaj dy—

ma — my już po go — dny wrąc pust — czaj dy—

gaw — — kę na wo — dę a we — so — to płyn.

a we soło płyni

a we — so — to

gaw

sf

55

ptyń

Rzuć fi-gle Wi-sło

sta — ra

od pias-ków wa-ra!

wa — — ra

wa — — ra

Wa — — ra Wi-sło!

wa — — — ra! pó-ki pty niem tvé od pias kow wa ra! wa — — ra!

pp ligatissimo
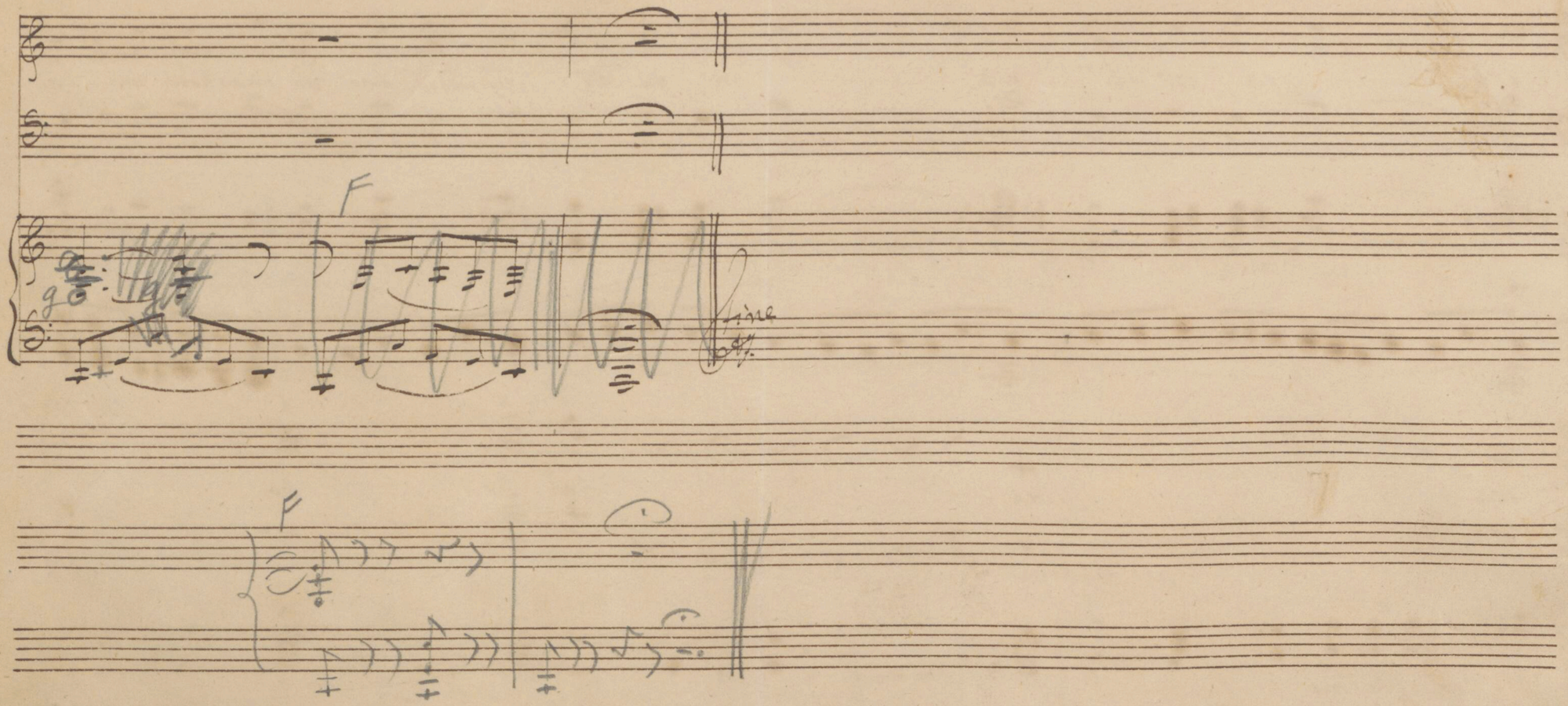
56

wa — ra wi-sło wa — ra pó-ki pły-niem twoi od pias-kow wa-ra

wa — ra ho, ho, ho,

ho, ho! ho! ho! ho!

legatissimo

F
F

Allegretto

Piano.

p

Franck

1) Płynął tratwy po wi - śle, płyną i ga - la - ry,

2) podpisać słowa z part. ork.

Wiśle wała

~~Zdała widzę~~ już brze - gi, a na nich sa - san - ki a tam sto — i —

f

Do-mek biały cho-ciaż sta-ry, a w tym domku jest o-kien-ko

pp

Ali-sa-ka po chan-ki

cresc. cendo.

W tem

W tem o-kien-ku moja wia-ra! a ma-i-ta go wiosenka! Płyńże raj-no

più f

pp

Wisło sta-ra bo mi pil-no do o-kien-ka, płyńże raj-no Wisło sta-ra

rit.

Dolci rallent.

bo mi pilno pilno do o- kien - - - - - - - - - - - - ka.

Tenor

Chór. w tém o- kien- ku je- go twiara, u- ma- i- ta

Bass

colla parte

pp

a tempo

mf

Alto

go wiosenka, przyj- że! ~~przyjdże~~ raz- no wisło sta- ra bo mu pil- no do o- kien- ka,

f

bo mu pilno

f

Chór

pły-nie raź — no Wi-sło sta — ra bo mu pił no, pił-no do o kien — kien

pły-nie raź — no Wi — sło sta ra bo mu pił-no pił-no do o kien — kien. Cup, cup,

2ch flisów wbija pale

Chór

Tranaky

płynie Wi — sło płynie! płynie Wi — sło raź — no płynie

cup, cup, cup, tu-pu cu — pu, cup, cup, cup, raź — no płynie

cu-pu, tu — pu, cup, cup cup cu-pu tu — pu. płynie Wi-sło, ~~płynie~~ raź — no, płynie

61 sempre staco.

płynie raz — no, nie skąp two — ich fal.

Wisło sta — ra, ~~bo mi pil no, pilno do o kien~~

cori

ma

cori

Vi=

Vi = pag: 66.

Wyjrzę sobie tam wichrzy niechrzaleje wo-da niechaj tam bije

pio run, nie ba o-gniem bu cha. pata Ślisak bie ży do brze-gu

bo tam jest za gro — da, a wtej za-gro-dzie czeka tęskna czeka go dzie —

cza — cha To też sza — łej

mf mescando

fp fp

Wisło sta-ra, Bóg po-mo- że że nie zgi-nę, a jak zbraknie mi ga-la-ra

ped:

dolce rallent:

to i wpław do mej po-pły- nę, a jak zbraknie mi ga-la-ra to i wpław i wpław do

NB.

mej po-pły- - - - - nę.

Chór. To też szalej Wisło sta-ra Bóg po-mo-- że że nie zginie

mf

27

Chór

a jak zbraknie mu ga-la-ra to i wpław do niej po-pły-nie

a jak zbraknie

płyń że ra — ino

płyń że ra ino

Trawers (: jak w 1ej strofie :)

Płynie Wisło

Chór

a jak zbraknie mu ga-la-

mu ga-la-ra, to i wpław do niej po-pły-nie.

Wi — sło sta-ra bo ma pić no pić no do o-cean — ka

Trp. cup. (: jak w piątej strofie :)

ptyn Ptyńe wisło rar - no ptyńe wisło stara
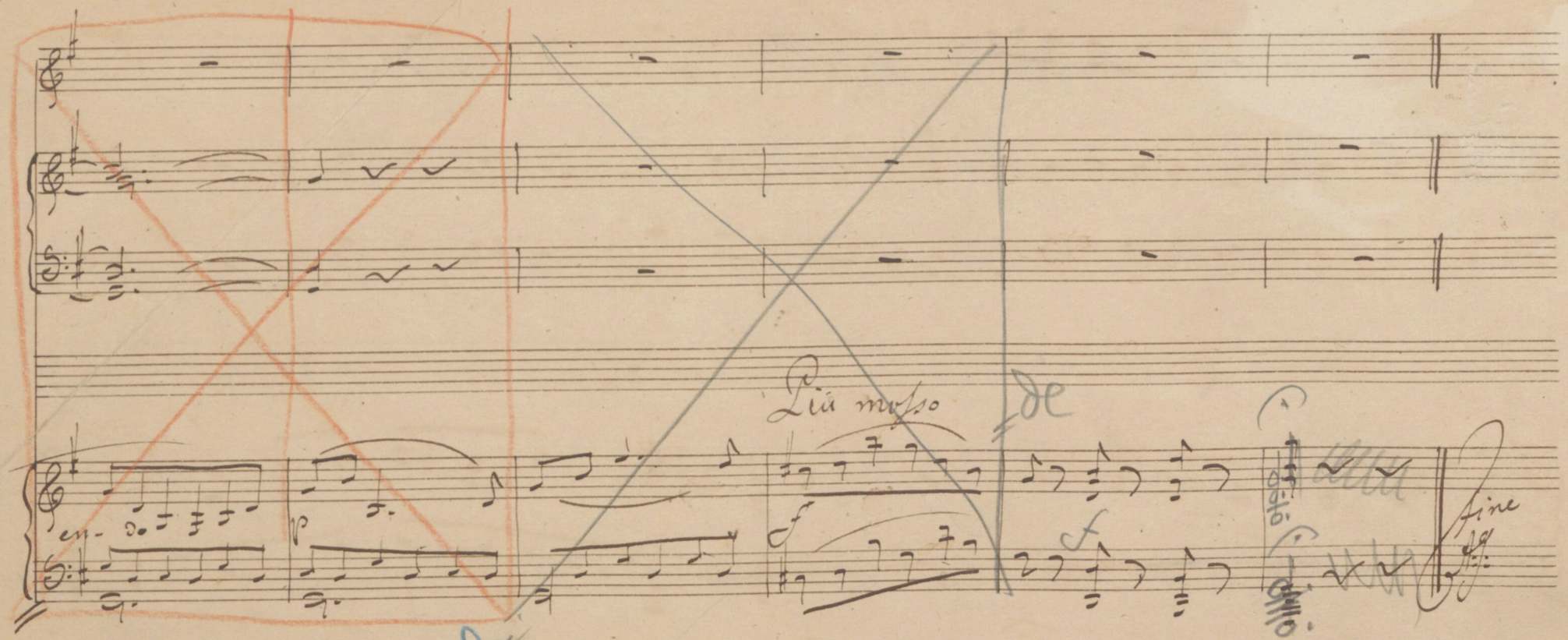
Chór

ptyńe razno nie skap twojih fal

Chór

di - - mi - - - ne -

28

Più mosso
de
Fine

Allegro

Soprany
Alty
Tenory
Basy
Piano

Ej przy by waj mto dy fli sie pó ki co na —

my pet ne mi sy ma my co chce cie to wam da my Ej

mi sie fal. pet ne mi sy maja u przej mie u gasz czaja Ej przy by waj mto dy fli sie

pó ki co na mi sie my pet ne mi - sy ma my fli - sa ku mło dy spiesz hey

Da lej - zie Acto pa - ku hej da lej ze Acto pa - ku! do nas tu spiesz tu

a b c

Do nas do nas spiesz hej da lej-że chło-pia-ku hej da-lej-że chło-pia ku! do

c e g

bas jak a b c d

nas tu spiesz tu do nas do nas spiesz Flisaku do nas spiesz fli—

30

Franek

A-le gdzież mi-ta Zo-sia?

Jakub.

sa-ku do nas spieszy Ah to ry-wal mój

Szóstak

Ho-

P. stacc:

Franek

Jakub

Szustak

bie-gła a-by przy-wdziać swój świąteczny strój Chce ci się przy po-do-bać rez-sli-wy ko

/Zosia wbiega/

Zosia

Franek

Ach dro ga mo ja Zo sin!

chwilkę

cres - - - cen - - -

do

Fran ku mój

Jakob

Szustak /podając rękę Jakubowi/

Nie mam chęci /groźnie/

Dwej-dzie my się nad wi-stą, prze ślicz na jest po - go - da

Ja tak

68

31

Jakub:

Jzustak

chcę

Chór:

Ej przy bęc waj mło dy ſli ſie pułki co na mi ſie tak pętne mi ſy

ma my co chcecie to wam da my Ej

maja u przej mie u gaſz cra ja Ej przy bęc waj mło dy ſli ſie pułki co na mi ſie my pęt ne mi ſy

ki ki

ma my fli sa ku mto-dy spiesz hej da lej że chto pa ku hej da lej że chto pa ku do

Vi

ki ki

nas tu spiesz Au do nas do nas spiesz hej da lej-że chto pa ku hej da lej że chto paku do

nas tu spiesz tu do nas do nas spiesz Śli sa ku do nas spiesz śli sa ku do nas

spiesz

Presto Impetuoso. № 7. **Duet.**

Wokół dwu!

Zosia

Franek

Piano

Znów — wi — dzę cię wi — dzę mój dro — gi! Smutne u — pity — nę — ty

cię przy ser — cu piesz — czę Smutne u — pity — nę — ty

Con passione.

Dni! Dni! Czy — mnie ko — chasz, czy mnie ko — chasz

Dni! Zo — sia po — wiedź czy mnie ko chasz jesz — cze?

33

2

jesz - cze czy — mnie ko chasz, czy mnie ko — chasz jesz — cze

Zo — siu po - wiedz czy mnie ko chasz jesz — cze? po — wiedź Zo — siu

po wiedź, po wiedź mi! po — wiedź po_wiedź mnie czy ko — chasz

tak! po-wiedź Zo — siu tak! czy mnie Zo - siu ko chasz jesz-cze

jesz — cze? po - wiedź Franku po - wiedź tak Franku po — wiedź

czy mnie ko chasz po - wiedź tak! po wiedź po - wiedź mnie

ad libit.

a tempo

ad libit.

a tempo

tak czy ko — chasz jè szcze po wiedź Fran-ka po wiedź

po-wiedź po-wiedź mnie czy ko — chasz jè-szcze po wiedź Zo-siu po — wiedź

mnie.

mnie.

Jam o — to — bie wkaż dej do — bie wpw śród

14

74

jam my ila — ta wciąż o to- bie, tyś wmem ser — cu tyl — ko

bu rzy na wet śnił

Ko siw

fff

byt

A jam

Dro — ga gdy pad na — mi wo — da wrza — ta jam cię że gnat gorz — ką tra

sf

ff pp

ff pp

Bo — ga bta ga — ta by nad gło — wą czu — wat twą A — le cóż zkej mi —

ff

sf p

To — — — ści! w twej nie o-bec — no-ści Ja-kób zja wił się na no — wo! Mój

Jakto

i cóż

oj ciec dał mu słowo

Twój oj-ciec! twój oj — — — — ciec dał mu

Tak!

sło — wo

Jak żem bie — dny Wiel — ki Bo — że ach czym

cves — — — — — — cen —

76

vi= 6/4 Lento

Con anima.

po - to wró - cić miat Ty - le za - wo - - du ser - ce znieść nie -

mo - że! ty - le za - wo - du ser - ce znieść nie mo - że! a jam

Tempo I^mo

mol - - -

Gdy cię przy mem ser - cu

ta - ką bło - gą przy szłość ro - it a na - dzie - je miat

- to - - cres - - - cen - - - do

iff

jesz — cze po wiedź Franku po wiedź tak Franku powiedź tak

czy mnie ko chasz po - wiedź tak po wiedź po wiedź mnie po wiedź, po wiedź

lento assai

czy ko — chasz jesz cze po wiedź Franku po — wiedź mij

mnie czy ko — chasz jesz cze po wiedź. Zo - sia po — wiedź mij

ty ko chaj mij ach bła

ty ko — chaj mij ach bła

36

8

gam, ach bitt-gam cis..

ff

fine

N=o 8. [illegible] przed Kwiatkiem

Antoni

Tu jak dasz

Faustyna

I cóż An-to-ni! czy ty ser-ca nie masz

Piano

sto-wo czy go nie-do-trzy-masz

Wi taj nam

On za wsze swo je

Frankin Cie-pło wam było te-go po-ran-ku! jak grad pió-ru-ny

37

Franek

straszne trzaska-ły w gó-ry / Ach eze mur wem-nie nie u-de-rzył

Antonin

kto-ry / po-słu-chaj chłopcze po-wia dam ci szczerze że pa-trzeć na twój

smutek ser-dcer-ny żal mi-ję bie-rze. Lecz tyl-ko po myśl so-bie że przy-kro to

Nie na tom ja dziewczy

przecie za tak drò-dze-go fli—sa dać je-dy—ne drò-cie ~~nie na tom na na~~

ozym wychowat mój bratku aby biedaczek

~~ki wiòst by te wy dat ku, by dziw ze mo ja~~ zwij-dła na nydz nym gdzieś

a tempo.

statku gdy ja ku-bom jak wrò-cie mo-ze ryé na wiel kim wrò cie

a tempo moderato

Allegro

Moderato

Jak z Ja ku bem jak wie cie, mo-że żyć na wiel-kim

Moderato.

Allegro.

świe cie

Moderato

Jak po pły nie sz gdzie

Allegro

Moderato

ra bo ra mi ob to two ją kra kow ską tam się po-znasz z dziewczy ną mi ją pa pom nisz ta two

ramię, jak po płyniesz

Agitato. ~~N° 8 b~~ N. 8 Kwartet.

Zofia

Franek

Antoni

Grustak

Piano.

Idzie

Jej za pom-nieć! co mó-wi-cie! jej za pom—nieć co mó—

wi-cie! o nie sądź tak o mnie a za-czej li-tość miej Bre-dzej

idzie

od dam moje ży-cie, to mą dzne moje ży-cie ni że li pa-mię o-

dro giem ser-cu jej Ją za pom nieć! co mó-wi cie daj drej od-dam mo-je

f mf

idzie

zły cie przejdej od_dam mo je ày_cie ni zè _ li pa mujc o oer _ cu

86

Ser - ce Lo - si maj.

pej o dro _ gjem ser _ cu pej

Stoitak

li Anij sij bra_cie mad

legier

f p f p fp

40

Dwo — ma ser — cá — mi co wza jem wieczną mi — łość po przy — ią — gły

loco

Mój oj — cze! u —

Bła ga my cię oj — cze! u — lituj się nad na — mi

Sopr.

o bie! o błagam cię bra — cie! u — li — tuj się nad nie — mi.

f plagues f p f p

loco

/ Otaczając Antoniego. /

87

Ż.

li — tej się Mój oj — cze, mój oj cze! po rzuć cie te za my sły mój

Fra

o pa — nie! o pa — nie po rzuć cie te ze my sły! o

Antoni

nie mogę dać wam słowo! Nie mogę!

Sprzed

Ej sta — ry! ej sta — ry! po rzuć cie te za — mysły Ej

Ż.

oj cze mój oj — cze po rzuć cie te za — my — sły i na co mnie

Fra

pa — nie! o pa — nie po rzuć cie te za — my — sły i na co daria — ta

Anto

nie mo — gę! nie mo — gę!

Sprzed

sta — ry ej sta — ry po rzuć cie te za my — sły J na co iej

41

Sop. świa — ta kie — dy ja wo — łę lu — bo — wać się szu mem dro — giej

Fra. na co dla niej, kie dy o na wo — li cie szyć się, lu bo — wać szumem u ko cha nej

o po co da — lem

Sopr. świa — ta kie dy o na — wo — li cie szyć się szu mem u ko cha nej

Ten. wi — ty, al — bo stu chać szme rem li — ści ro dzin nej to po —

Fra. wi — ty, al — bo stu chać szme rem li — ści tej to po

Ante. sło — wo na trzy ich pa trzeć na — ich trzy ser — ce bo —

Sopr. wi — ty al — bo stu chać szme rem li — ści ro — dzin — nej to po

89

li!

li!

Antoni li! O ni bta - ga — -ją ser - decr ne mi tza mi a

li!

legato

p

zè - bym miał li — tość nad ich ser - ca - mi! o kie - dyś nad

Ei

Skórka

ores

42

I.
Ach oj — cze mój Ach oj cze zli tuj oj

Fra
o pa — nie! o pa nie zli tuj pa

Ant
Dziec kiem li tość sęi nie mia — tem o po cóż sto — wo da

Józ
sta — ry zli — tuj się Ej sta — ry! u pa mój

I.
cze zli tuj się mój oj — cze po rucz cie te za my sty oj — cze u —

Fra
nie zli tuj się mój pa — nie po rucz cie te za my — sty pa — nie li

Ant
tem po cóż sto — wo da — tem nie mo — gę

Józ
taj się Ej sta — ry! po rucz cie te za my — sty pow ci wy moj an —

91

Le — li — Ruj siy i po rzuć te za my — sły J na — co te — go swia ta dla mnie

Fra — Ato — ści po rzuć cie te za my — sły J po co dla niej swia — ta

Anto — Mój Bo — że! mój Bo — że i po — co

Szóst — to — ni po — rzuć no te za my — sły J na — co jej swia — ta

Le — kie — dy ja wo — łę cię szyc siy lu bo wać szu mem u ko cha nej

Fra — gdy o na wo — li lu bo — wać się tym szu mem dro — giej

Anto — zum to sto — wo — dat Ah pa trzeć na jch

Szóst — kie dy o — na wo — li cię — szyc siy szu — mem u ko cha nej

43

tutti dolcissimo

Z. wis ty al bo stu chać szme ru li śći tej to po

Fr. wis ty al bo stu chać szme ru li-śći na dziń dzéj nej to po

Ant. try ser ce bo li pa trzeć na ich try ser ce bo

Sopr. wi-sty al bo stu chać szmeru li-śći ro dziń nej to po

Z. li o Bo że po móż nam

Fr. li Ach gdy bys li tyś miat! o Bo że Do

Ant. li Ach po com sto-wo dat! o Bo że mój Do

Sopr. li Ach po cóż sto wo dat o Bo że! Ach

93

m/

O Bo-że po — mòi nam a —

pp

pw mòi Bo-że nam O Bo — że nasz gdy

pw mòi Bo że nam O Bo — że po

po cór sto-wo Dat O Bo — że po ach

gdy byś li tosc miat!

gdy byś li tosc miat!

có żem sto-wo dat! pw có-żem sto-wo dat

Dziwtan

po ~~co żem~~ có ż sto-wo dat! pw ~~u-ies~~ ach po cóż sto-wo dat a wtyc nic piż cię nie

Recit ~~canto.~~

ad libit.

44

94

più mosso

con dolore

molto ritenuto.

Autor

Nie! bom

Nie nie mo gę nie!

stracił dał!

nie nie mo gę nie nie. Nie pro

nie boże stwórz dał.

Sztuk

wzruszy?

a więc nie już ciż nie wzruszy?

o jak

Colla parte

Colla parte

Z.

Tra

aut

Sztuk

że! jak straszny

że! jak straszny

gę! nie mo - gę

że smut - ny ich

cios! Znik - nę - ły już na -

cios! Zni

nie. Już nic mną nie za -

los. Znikną - ły ich na -

f

ff

95

S. dzieje! już nic go nie za-chwie-je! znik-ną- - - -ły już znik-

Fra

Alto chwieje już nie mną nie za-chwieje choć cier — pię sam znik-

Szost dzieje już nic go nie za-chwieje znikną— ły, na-dzie-je znik-

ną-ły już na-dzie-je bo gdy go nie wzru — szym na — sze — mi

bo gdy go nic nic wzru — szy, bo gdy go nic nie

już nic mię nie po-ra-szy już nic mię nie po-

o jakże smutny los, jak

Z. Łza - mi, ach któż się te - raz zli - tu — je nad na - mi o jak — że

Iwa ach któż się zli - tu — je nad na - mi jak smutny nasz

Anto wzruszy! o bied - ni! o bied - ni! ja pła — czę nad wami. jak smutny ich

Stan smutny los! ach któż się już te - raz zli - tu — je nad bied - né - mi o jak - że

smutny, jak smutny bę - dzie raz los, ti - tosi - ci za - marł w nim głos, jak smutny, jak

los jak

będzie, jak smutny bę - dzie ich los, jak smutny bę - dzie ich los!

smutny los! jak smutny los! Już w sercu oj - ca zamarł

97

Z.
Smutny nasz los! O jak — że smut- ny los.

Tro
Smutny! O jak — że smut — ny los.

Alt
to ja sam mu- szę za- dać cios. ten szro- — gi za- dać mu- szę cios.

Sopr
głos, ptaszęta już za- marł głos! O jak — że smutny będzie los.

8va

Więc zamarł już litości za — — — — — marł głos li-

Więc zamarł już litości za — — — — — marł głos li-

Ach zadać cios, ten muszę sam tak za — dać

Więc zamarł już litości głos więc za marł głos! li-

8va

46

nie idzie

vi = nie

98

toš — ci głos.

to tość głos

mu — zy cios.

loš ci zamar głos.

8va

Wiję zamarł

Wiję zamarł

Ach zadaí

Wiję zamarł

jur litoščis za — — — mar głos li — toj — ci

jur

cios len musz sam tak za — — — dai mu — sz

jur

głos li — toj — ci wisz za — mar jur głos jur za — — mar

głos wisz za — mar jui za — — — — — mar jur

sam i ten cios musz Dai ten srogi cios, jach sro — gi

głos wisz zamar jui za — mar li — toščii zamar głos za — mar

cres — cen — do

47

gtos.

gtos.

Cios.

gtos.

Recit i Arya.

Allegro

100

Piano

Jakób. Dość

Dość tych zart'ów pa-no wie! Ilisy wziąwszy mnie pod bo ki ka kie wiedli ze mną

ko ki że aż mi się krę-ci w głowie Lecz co wi — dzę to sia

pizzi.

101 Tempo 1°

mo ja!

Oro ga

Recita.

Lo

f p scherzando

Recit. lento

siu czy za wsze by dzisz tak o Krótna

Mój

lento

a tempo

oj' cze dla cze go tak krótna

p

Jakub / Crude /

nie smuć się Zo—

102

sień-ku! gdy po-się-dę cię bie bę-drie my so-bie zy-li jak dwaj a-miot-ki

w nie bie

Wkrótce jak Bóg do po-mo że Za-kład fryzjer-ski o—

p.

f

49

Pan Lucek

Stwo rze/ Wokno bę dą lal-ki dwie a po mię dzy nie my zosia zo —

sień ko Zo sień ko Ty bę dziesz jaś nieć wdzię kami twoje

pizz.

mi

Zosia.

Mój oj-cze

Allegro

cres — — — cen- do

ad libit.

jak-że drę czysz mnie

cresc

ad libit.

Jakub.

Mój oj-cze! jak-że drę- czysz mnie Zo-sień-ku

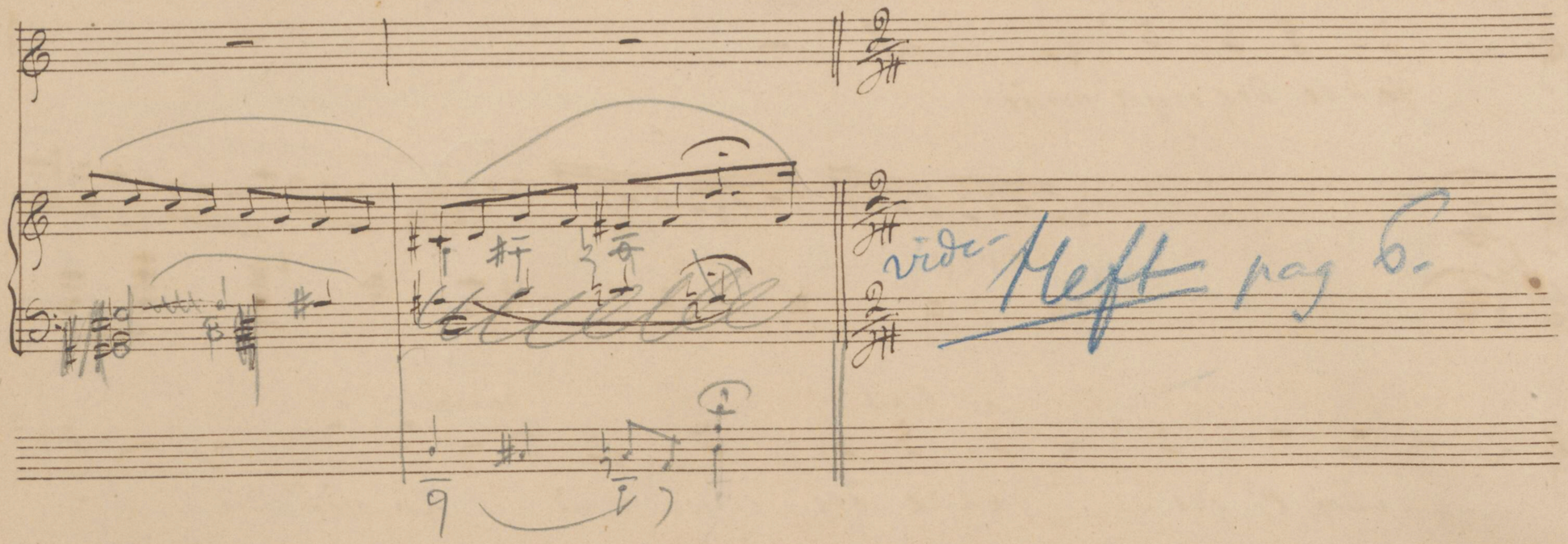
più lento

dolce

a tempo

Zosia.

Nie na-wi — dzę cię

vide Heft pag 6.

Nº 9. B.

Arietta

Allegretto

idzie

Arietta

idzie

Jakub.

Ach nie mów że go zo_sta

Piano.

mi_ła będziem żyli ciągle wzgodzie

Tyś bę_dzie

za wsze mną zią dzi_ła, bo to przecie dzisiaj w modzie

Zgrzebie niem

57

46.

co dzień do cię spie szę

Awą głowę cię pię knie ci u cze szę, po tem

splo tę sto war ko czy pa trząc w twoje śliczne o_czy pa trząc w twoje śliczne

o_czy, splo_tę, splo tę, sto war ko czy

J su_nie

bę dzisz miała zgrabne a tak sze_ro kie a jed wa bnej mniejsza

zie bę-dę o gto dzie wszak to te_raz dzi siaj wmo dzie, mniejsza ztem! choc by o —

gto dzie, wszak to te raz dzi siaj wmo_dzie to te raz dzi siaj wmo —

Dzie — to ~~te raz~~ Dzi siaj wmo — Dzie

przecie

Bę dzies

scherz.

by wać wte a trze wszwaj car skiej do li nie, na sa ską kę pę cza sem czu —

ten kiem się po pły nie, / i na bal cię zapro-wadzę, / tam to puścicemy się /

w tany, / ja to lubię! ja to lubię! / jestem tańcarz zawo-dny! / jak mi się podoba / która, dalej

że zmię do mazura, / nadewszystko polkę lubię, / nigdy takt w niej nie zgubię. (: tańcy polkę :)

53

potém

Lotem

valent

panne się wybiera do modnego do modne-go lan-cier——ra.

panne się wybiera, do modnego, do modne-go, lan cie——ra

Lancier. (: ostatnia figura :)

valeu

(tahexy)

1ma Volta

Dolce

pisai mgi ran

Andantino

2da Volta

(Uktony)

vi

Tak, tak Zosieńku moja droga, tańcyć do szaleństwa lubię taktu nigdy nie zgubię.

Tak tak Zosieńku moja droga, tańcyć do szaleństwa lubię taktu nigdy nie zgubię

Tak, tak Zo ścieżku moja miła, dobrze

Ah nie mów że go zo sie mi_ta bę dziem

Kochaj że mię

Ah Kochaj że mną Zocie miła

będziem się ba-

żyli ciągle wzgodzie

Ty bę dziesz zawsze mną rzą

dzi_ła, bo to przecie dzi siaj wmodzie

Zgrze bie niem co dzień do cij

spie szę

twą główkę pięknie ci u— cze szę po_tem

splo tę sto war ko czy pa trząc w twoje śliczne o_czy, pa trząc w twoje śliczne

o_czy, splo tę, splo tę sto war ~~ko czy~~ wita

o su konie bę dzie sz miała

zgrabne a tak sze-ro-kie a jed-wab ne mniej sza

że bę-dę o gto dzie wszak to teraz dzi siaj w mo dzie, mniej sza z tem, choćby o—

8va

gto-dzie wszak to te-raz dzi siaj w mo dzie, to-ak te-raz dzi siaj

loco

f

wmo — dzie!

dzisiaj wmo — dzie!

dzie!

accel.

No 10. Finał

Moderato. Andante, non troppo lento

Zosia

Franek

Jakub

Antoni

Szostak — O toi bè — dny chto — pak

Soprani
Alti
Chóry
Tenori

Basi — Andante non troppo lento

Piano — f p

18

Jakób

Wiję czu ty mój ry wal wiwiat sobie szczęśliwie wesoło chodzi

Nikt mi już

Anto

Nie mo gę

Szcztan

wdwo gę się wy — bie — ra

czy lić go nie za — brzy — masz?

Più lento

1.

Wije żeg — nam cij już o Zo_siu moja dro — — ga ah Wij — cej

za tem przy Zo si mej wijcej nie prze szkodzi

Più lento

f

58

Zosia

Franek

Szrotak

Franek

Szrotak

Zosia

Franek

Szrotak

Franek

Zosia

Franek

Szrotak

Franek

Zosia

Franek

Szrotak

Franek

T.

bie-dny jak że smutnej do — li dziś do znaje dziś do zna-je mi-łość

Sio.

zwróć sto wo! zwróć sto wo pó-ki czas Czy twe serce cze-ka mie — nia patrzi na je go cień

T.

twa! Lecz Bóg jej zgi-nąć jej zgi-nąć nie doz wo — — li, a swą wo-lę

Sio.

pienia? wróć sto wo pó-ki jesz cze czas wróć sto — wo pó-ki

Franck /con anima/

a swą pro-mo-ko — bie da. O de pchnę kie-dy bied-ne — go ser —

szarpak

cem cre cras, wróć sło wo, pró-bi cer cre cras.

ro-bą który ser — cem ca — łem czu-le ko chał was, a je — go

żal cier pie — nie, zgry-zo — ty skró-ci tyl-ko mierź skró ci tyl-ko

Czyż serce twoje z Kamie — nia

Zosia

Franek

Jakub — czas — a ja — go zal skró ci tyl — ko, tyl — ko

Antoni

Szatek

patrzci na jego cierpienia! ej! upomnij się!...

Soprany i Alty

Tenory — Chór

Basi —

Bie — dny

Bie — dny

— molem mes — can — do

fp

fp

f

f

f

Sva

czas.

Zeg — nam cię już o Zo sin moja

Auto

Bóg zginaj wam Zgi — naj nie do —

Sopran

Jak — że smut — na do — la

Chór

jak że smutnej do — li

Śli się o jak że smutnej do — li

śli się o jak że smutnej do — li dziś do zna je mi tość twa

śli się smutnej two iej do — li

pp

T.

O Fran — ku! nie porzu — caj nas

Fra

dro — — ga. Że gnam żegnam was! żegnam żegnam was! ciers-pie — nia

Jakub

Alto

zwo - li, pomoc swą da. pomoc swą pomoc swą da. po — moc

Baryton

twa a - le zginąć wam Bóg nie do - zwo - — — — —

Chór

Leur Bóg zgi - nąć nie do - zwo - li, Bóg zginąć ci nie do - zwo - li i — — — — — —

Leur Bóg zginąć ci nie do - zwoli Bóg zginąć ci nie do - zwo - li i ~~swą pomoc to bie~~ da

swą pomoc to — bie

nie do - zwo — — — — — li i

leur Bóg zginąć ci nie do — zwo - li i

Piwes — — — cen — — do

I.

o Franku drogi nie rzuci nas!

II.

mo- je tyl- ko skró- ci śmierć albo czas!

24

p

nie porzuci

p

Żegnam żegnam

Da

swą pomoc da

Bóg

das

swoją pomoc

li, po- moc da swą pomoc dai! nie dozwo- li zgi- nąć wam i swą pomoc wam po — — mo-

Chór

da Bog da ~~po~~ swą pomoc da Bóg da pomoc to- bie.

pp

pp

ppp

ppp

a Fran.

25

Le

nar.

O Dro- gi Franku, nie po- rzu — caj nie rzu — caj

Fra

nar.

Fe g - nam cię wy - brze — że mi — — — te jur cię

da.

a Bóg — — — — — — — — — — zwoli i swą po — moc swą

da.

a Bóg wam zginąć nie do- zwoli, nie do- zwo — li po — moc swą

Chór

da

Bóg

zginąć nie do- zwo — — li

da

Bóg

zgi- nąć nie do- zwo — — — — — — — — li swą po — —

da

Bóg

zginąć nie do- zwo — — li swą

f

52

rit. Ku

a tempo

26

Franku nie porzucaj mnie. O Franku! mnie

cresc

wię — .. cej nie o-bo-cz, nie! Wo-la-ką dro-gą cras. wo-la-ką dro-gą

rit

da swą po — moc da

da swą pomoc resztę wam. swą pomoc da

cresc

rit

po- moc swą da swą pomoc da! o nie po rzu-caj nas, rvz wa-gi jesz cze

rit

-- moc, swą po -- moc swą pomoc da. o nie po rzu caj nas rvz wa-gi jesz cze

po ----- moc swą da swą pomoc da

rittem

cres

cen

Sprzęgło

Ł.

Fra

Chór.

Drv gi — o Fran — — —

pp

mo

mo

mo

mo

mo

mo

mo

Francis

Gdy bym wia-dział świata stro-nie wśród któ-re-go bra-cia mam

Piano

sempre Segue

a na tarł brata me-go co tak. serdecznie ko-chał mnię jak nie rozmyśli się wot

dwo-je ra-zem bęś-my le-ti try on by dzie-lił trok-ki mo-je o Ja-

Jakub.

ku-bie gdzie-ś ty Com ple-cie o Ja-ku bie ja coś się wdo my-stach

Più mosso

gubię! muszę go choć za gad kowo wy cią gnąć na ja kie sło wo

Sopran I

Cz y li ser – ce two ja

Tenor

Basy

Franek

że — gnam wie

że — gnam

mię mię pa trzeć na je — go cier pie nia czy li ser – ce two ja mię

mię nia pa trzeć na je go cier pie

mię

mię

Jakub. Renata. Franek

was! Pozwól chłopcze... jedną chwilę... Ty coś nam do ku czyt tyle co mi masz do po wie

Franek A tempo Allegro.

Franek. dzenia wieś Gliniianki a młyn na niej i tar—

Jakub. Miejsce twego u ro — dze-nia wo-da krzaki

Jakub. taki tak za mą ka nie da-le ko Ksiądz Ka wery

Dwór przy dro dze kościół we wsi przy nim probosze Ksiądz Ka—

32

przy nim li py ctery

byt ba ka Tatz pan Cy ry li

u nie

pue ny ksiądz ksa we ry miat dom

Byt ba ka Tatz

pan Cy ry li

fis

schorzando

gosmy sij u czy li

zmowin bratem

o to sij py ta Tem nie raz lez nikt

u nie-gosciè sij u czyli

gdzies brat te rar

nè wrè

Kut pód ko wy, Miat przy dro dze dom śród kowy

Ja ci po wiem, ber niechrè sij przódko do wiem crem byt Oj'ciec

Je go

33

Zosia

Je-go brat — je go

Franek

Ojciec Tomasz Matka Ewa

Ja twój brat — ja twój

Jakub

adam

i mie? pot mie zlewa

To mój brat !! to mój brat !! to mój

Antoni

Je go brat — je go

Szustak

Je go brat — je go

Chór.

Je go

je go

Je go brat je go

molto cresc.

60

Moderato

brat

Wjc to są bra cia dziwne zda

brat

brat

brat

wjc

brat

wjc

Sopr. primo

brat

wjc to są bra-cia dziwne zda

Alti

brat

wjc

Tenori

brat

wjc

Bassi

wjc

gan

35

des

rze nie O jak ser-decznie jest ich uści—śnie—nie Więc to są bra-cia, dziwne zda-

rze nie! a jak ser-decznie jest ich u ściś—nię—nie więc to są bracia? dziwne zda—

es des c b es

rze nie a jak ser-deczne jest ich u ściś—nię-nie więc to są bra cia? dziwne zda—

36

(he dance slows)

pp Dolce

Dolce

pp

vre-nie! a jak ser dear ne jest jch u scis nie nie a jak ser-dear ne jest jch u scis

pp

pp

vre nie a jak ser dear ne jest jch u scis nie nie a jak ser dear ne jest jch u scis

pp

f

Zosia Allegro

4/c 10. C.

Franek nienie

Franek

po śmierci sta — rych cóż się sto-bą sta-to by-liśmy

Jakob

Antoni

Szustak nienie

nie nie

Allegro

Transcr.

Jakub. Dzień mi a nie nie so - stato

Mnie sta - ry fli - sak przy

au - lit do nie - bie lecz te - raz już jest tem na || wia - nym chle bie

Jakub.

Mnie do - bry

pro - boszcz przywiąt do Warsza wy

Dla - gom pra - co - wat o gło - dzie i w bie dzie

39

Te-raz do sze-Tem wmo-jéj sztu-ce wpra wy i ja-koś wy — znam że mi nie ufe

Franek. Andante come sopra

Bra — cie dro-gi o ~~wie-kuj~~ w jawie smu tnéj do-bie jes-teś — my eno — wu

jdzie

vvi = die letzte Seite (für accomp.)

p molto rall.

Tempo 1°

wo-wró-ce-ni || oo — bie Ja wświat ~~wg~~ a ty sie zień

Jakub.

A ni my ślą juri o

=fl.

59

Zosia

O Bo — że!

Franek

o dro — gi bra-cie mój!

Jakob

Tu bie-dy ty ja ko chasz, wra cam sło wo

Jestem tro-che la — da co, by ta

Antoni

Co sty — sze

Szuskak

O Bo — że!

Sopran

Radość — na chwila ta!

alti

Ra —

Chór

Tenor

Ra —

Basy

Ra —

Franek.

41

107

Jakób

/do Franka/

Jakób

by cię wiel-ka szko-da, a choć i to tak że mo-da, a le zbracmi co in ne go

Antoni

Szustak.

/do Zosi/

/do Antoniego/

Bierz ją sobie

Bierz jeh swego

że-zwa-la-cie

antoni

zmitą chą-cian

szustak

u-ścis-kaj

70

Zosia

Franek

Jakób

do syć! do syć u du—

Antoni

Struskah

mnie

Soprani

i ja i ja i ja

Alti

i ja mnie i ja i ja

Chór

Tenori

i ja i ja i ja

Basi

i ja i ja i ja

f

fp

Te rar kie-dy mamy go-dy, cieszą się ja-ki ta-ki!

—si-cie a mnie mi-te jeszcze zy-cie

Terar kie dy mamy go-dy, cieszą się ja-ki taki niech

Żyje nam pan młody! niech żyje i świ- tacy! teraz kiedy ma- my go- dy

45

46

111

cieszy się ja - ki taki! niech żyje nam pan młody, niech flisak żyje nam. niech żyje nam pan

cc

72

młody niech ży-ją i fli-saki, niech ży- je nam niech żyje Hugo

a

nam Niech flisak żyje nam niech flisak żyje nam.

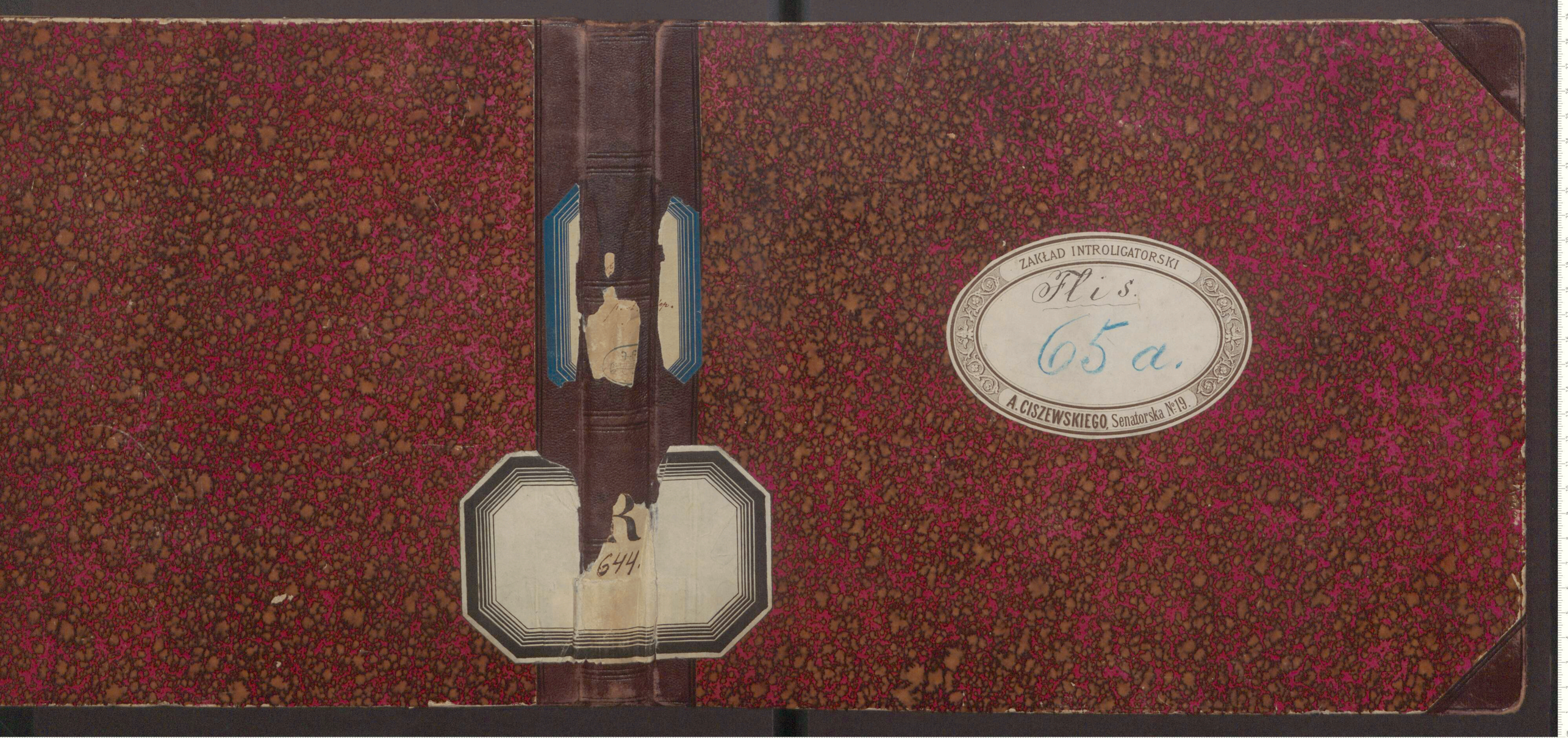
na osobnym papierze

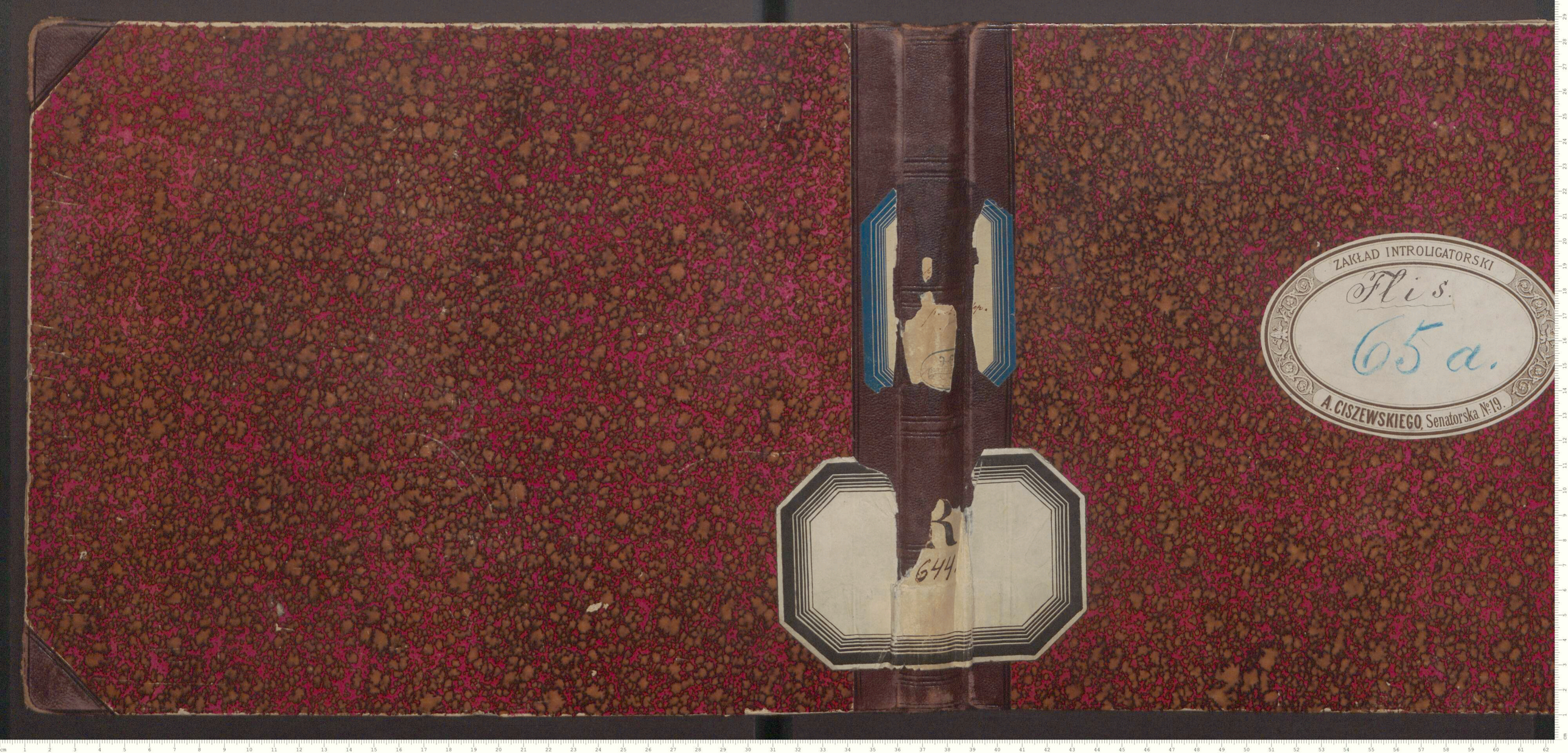
Koniec Opery.

Andante come sopra

Государственная библиотека СССР имени В. И. Ленина

ZAKŁAD INTROLIGATORSKI
Flis.
65 a.
A. CISZEWSKIEGO, Senatorska №19.
644.

ZAKŁAD INTROLIGATORSKI
Flis.
65 a.
A. CISZEWSKIEGO, Senatorska №19.